Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (kuues koda)

12. aprill 2018 *

Eelotsusetaotlus – Keskkond – Direktiiv 2003/87/EÜ – Kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse ühikutega kauplemise süsteem – Eesmärgid – Lubatud heitkoguse ühikute tasuta eraldamine – Liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt üleantud ja kasutamata lubatud heitkoguse ühikud maksustatakse

Kohtuasjas C-302/17,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Krajský súd v Bratislave (Bratislava maakonnakohus, Slovakkia) 15. veebruari 2017. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 24. mail 2017, menetluses

PPC Power a.s.

versus

Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky,

Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty,

EUROOPA KOHUS (kuues koda),

koosseisus: koja president C. G. Fernlund, kohtunikud J.-C. Bonichot ja E. Regan (ettekandja),

kohtujurist: H. Saugmandsgaard Øe,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

– PPC Power a.s., esindaja: *advokát* M. Škubla,

– Slovakkia valitsus, esindaja: M. Kianička,

– Euroopa Komisjon, esindajad: J.-F. Brakeland, A. Tokár ja A. C. Becker,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: slovaki.

otsuse

1 Eelotsusetaotlus käsitleb küsimust, kuidas tõlgendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ (ELT 2003, L 275, lk 32; ELT eriväljaanne 15/07, lk 631), artiklit 1.

2 Taotlus on esitatud PPC Power a.s-i ja Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty (teatavate maksukohustuslaste spetsiaalne maksubüroo, Slovakkia) vahelises kohtuvaidluses ettemaksuna tasutava maksu üle niisuguste tasuta eraldatud kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse ühikute eest, mis on jäetud kasutamata või mis on üle antud.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

3 Direktiivi 2003/87 põhjendustes 5 ja 20 on ette nähtud:

„(5) Ühendus ja liikmesriigid on leppinud kokku, et nad täidavad kooskõlas [nõukogu 25. aprilli 2002. aasta] otsusega 2002/358/EÜ [mis käsitleb Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni Kyoto protokolli heakskiitmist Euroopa Ühenduse nimel ja sellega võetavate kohustuste ühist täitmist (EÜT 2002, L 130, lk 1)] ühiselt Kyoto protokollist tulenevat kohustust vähendada kasvuhoonegaaside inimtekkelisi heitkoguseid. Käesoleva direktiivi eesmärk on aidata kaasa sellele, et Euroopa Ühendus ja liikmesriigid täidaksid oma kohustusi tulemuslikumalt, rajades tõhusa Euroopa turu kasvuhoonegaaside saastekvootidele ja pidurdades võimalikult vähe majandusarengut ja tööhõivet.

[…]

(20) Käesolev direktiiv soodustab energiatõhusamate ja toodanguühiku kohta vähem heitkoguseid eraldavate tehnoloogiate, sealhulgas soojuse ja elektri koostootmiseks ettenähtud tehnoloogia kasutamist, samas kui Euroopa Parlamendi ja nõukogu tulevane direktiiv, mis käsitleb kasuliku soojuse nõudlusel põhineva soojuse ja elektri koostootmise edendamist energia siseturul, edendab just soojuse ja elektri koostootmiseks ettenähtud tehnoloogiat.“

4 Selle direktiivi artiklis 1 „Sisu“ on sätestatud:

„Käesoleva direktiiviga luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem (edaspidi „ühenduse süsteem“), mille eesmärk on vähendada tulemuslikult ja majanduslikult tõhusalt kasvuhoonegaaside heitkoguseid.“

5 Direktiivi artikli 3 „Mõisted“ punktis f on ette nähtud:

„*käitaja* – isik, kes käitab käitist, kontrollib selle tööd või kellele on siseriiklike õigusaktide kohaselt antud määrav otsustusõigus käitise tehnilise toimimise suhtes“.

6 Sama direktiivi artiklis 10 „Kvootide eraldamise metoodika“ on sätestatud:

„1. jaanuaril 2005 algavaks kolmeaastaseks ajavahemikuks eraldavad liikmesriigid vähemalt 95% saastekvootidest tasuta. 1. jaanuaril 2008 algavaks viieaastaseks ajavahemikuks eraldavad liikmesriigid vähemalt 90% saastekvootidest tasuta.“ [Edaspidi on mõiste „saastekvoot“ asemel kasutatud täpsemat vastet „lubatud heitkoguse ühik“.]

Slovaki õigus

7 Seadusega nr 548/2010 muudeti seadust nr 595/2003 tulumaksu kohta ja kehtestati uus kapitalimaks lubatud heitkoguse ühikutelt, mis oli maksukohustuslasele lubatud heitkoguse ühikute registri konto kohaselt 2011. ja 2012. aastal tasuta eraldatud.

8 Seadusega nr 548/2010 viidi sisse artikkel 51b „Lubatud heitkoguse ühikutelt tasumisele kuuluv maks“, milles oli sätestatud:

„(1) Seoses lubatud heitkoguse ühikutelt tasumisele kuuluva maksuga kasutatakse järgimisi mõisteid:

a) „maksukohustuslane“ – isik, kes osaleb kauplemissüsteemis ja tegutseb mingil tegevusalal erinormide tähenduses või on osalenud niisuguses süsteemis ainult ühe osa vastavast kalendriaastast;

b) „registreeritud lubatud heitkoguse ühikud“ – kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse ühikud, mis on erinormide kohaselt maksukohustuslasele vastaval kalendriaastal tasuta eraldatud ja registreeritud, sealhulgas ühikud, mille omandas teine maksukohustuslane ettevõtte või selle osa omandamise tulemusena mitterahalise sissemaksega ettevõttesse – mis võib olla ka osaline – või äriühingute või ühistute ühinemise, ühendamise või jagunemisega, kusjuures see teine maksukohustuslane omandas need erinormide kohaselt vastaval kalendriaastal tasuta;

c) „kasutatud lubatud heitkoguse ühikud“ – kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse ühikud ja tõendatud heitkoguste vähendamise ühikud (THV), mille maksukohustuslane erinormide alusel vastaval kalendriaastal tagastas;

d) „üle antud lubatud heitkoguse ühikud“ – kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse ühikud, mis on erinormide kohaselt maksukohustuslasele vastaval kalendriaastal registreeritud ja mis on lubatud heitkoguse ühikute põhjal edasi antud, välja arvatud lubatud heitkoguse ühikud, mis anti teisele maksukohustuslasele üle ettevõtte või selle osa võõrandamise tulemusena, kusjuures võõrandamine toimus mitterahalise sissemaksega ettevõttesse – mis võib olla ka osaline – või äriühingute või ühistute ühinemise, ühendamise või jagunemisega; lubatud heitkoguse ühikute üleandmiseks ei ole see, kui võlgnikust maksukohustuslane võõrandab lubatud heitkoguse ühikud tagatiseks, ja nende uuesti üleminek võlausaldajast maksukohustuslaselt, kui niisugune tehing tehakse vastaval kalendriaastal samade isikute vahel samas summas ja samade ühikutega hiljemalt lubatud heitkoguse ühikute registripidajale erinormide kohaselt tagastamise päeval;

e) „vastaval kalendriaastal kasutamata jäetud lubatud heitkoguse ühikud“ – sellel kalendriaastal registreeritud lubatud heitkoguse ühikud, millest on lahutatud sellel kalendriaastal ärakasutatud ühikud, erinormide kohaselt arvutatud kokkuhoitud ühikud ja sellel kalendriaastal üle antud ühikud; kasutamata jäetud lubatud heitkoguse ühikute hulka ei arvata vastaval kalendriaastal registreeritud ühikuid, mis anti teisele maksukohustuslasele üle ettevõtte või selle osa omandamise tulemusena, kusjuures võõrandamine toimus mitterahalise sissemaksega ettevõttesse – mis võib olla ka osaline – või äriühingute või ühistute ühinemise, ühendamise või jagunemisega.

(2) Lubatud heitkoguse ühikutele tasumisele kuuluva maksu ese on 2011. ja 2012. aastal registreeritud lubatud heitkoguse ühikud.

(3) Lubatud heitkoguse ühikutelt tasumisele kuuluva maksuga maksustatav summa määratakse kindlaks igal kalendrikuul üle antud lubatud heitkoguse ühikute korrutamisel üleandmise kuule eelneva kalendrikuu ühikute keskmise turuhinnaga saadud korrutiste ja kasutamata jäetud ühikute korrutamisel vastava kalendriaasta lubatud heitkoguse ühikute keskmise turuhinnaga saadud korrutise summana.

[…]

(5) Lubatud heitkoguse ühikutelt tasumisele kuuluva maksu määr on 80% vastavalt lõigetele 3 ja 4 arvutatud lubatud heitkoguse ühikutelt tasumisele kuuluva maksuga maksustatavast summast.

[…]

(8) 2011. aasta eest tasub maksukohustuslane kaks korda aastas lubatud heitkoguse ühikutelt tasumisele kuuluva maksu ettemakse, mille suurus on pool ettenähtud maksust ning mille maksetähtpäevad on 30. juuni ja 31. detsember 2011. Ta arvutab ettenähtud maksu lõikes 5 näidatud määraga summast, mis arvutatakse lubatud heitkoguse ühikute 2010. aasta keskmise turuhinna korrutamisel 2011. aastal registreeritud lubatud heitkoguse ühikutega saadud korrutisena, millest on lahutatud 2010. aastal tegelikult ära kasutatud ühikud ja erinormide kohaselt arvutatud kokkuhoitud ühikud.

(9) 2012. aasta eest tasub maksukohustuslane kaks korda aastas lubatud heitkoguse ühikutelt tasumisele kuuluva maksu ettemakse, mille suurus on pool seoses lubatud heitkoguse ühikutelt tasumisele kuuluva maksuga 2011. aasta kohta esitatud tuludeklaratsioonis arvutatud maksukohustusest ning mille maksetähtpäevad on 30. juuni ja 31. detsember 2012.

[…]

(12) [Slovaki Vabariigi rahandusministeerium] avaldab lubatud heitkoguse ühikute iga kuu ja kalendriaasta keskmised hinnad oma veebisaidil.“

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

9 Slovaki Vabariik kehtestas oma õiguskorras maksu lubatud heitkoguse ühikutelt ja see jõustus 1. jaanuaril 2011. Maksustatav summa oli kas üle antud lubatud heitkoguse ühikute väärtus, see tähendab maksukohustuslase kontole kantud ühikud, mille ta seejärel üle andis, või kasutamata ühikute väärtus, see tähendab selliste lubatud heitkoguse ühikute väärtus, mida ei ole tagastatud tegelike heitkoguste katmiseks. Nii üle antud kui ka kasutamata lubatud heitkoguse ühikute väärtus määrati kindlaks vastavalt lubatud heitkoguse ühikute keskmisele turuhinnale. Aastatel 2011 ja 2012 oli tasumisele kuuluva maksu määr 80%.

10 Lubatud heitkoguse ühikutelt tasumisele kuuluv maks kuulus tasumisele järgmisel aastal, samal kalendriaastal tuli aga tasuda kaks ettemakset, mis arvutati oletatava maksukohustuse põhjal.

11 Maks kaotati 30. juunil 2012.

12 PPC Power palus teatavate maksukohustuslaste spetsiaalsel maksubürool määrata 2011. aasta eest tasumisele kuuluva maksu ettemakseteks null eurot. Põhikohtuasja kaebaja väitis oma nõuet põhjendades, et maksubürool on kohustus jätta riigisisesed õigusnormid kohaldamata, sest need on vastuolus liidu õigusega.

13 Teatavate maksukohustuslaste spetsiaalne maksubüroo taotlust ei rahuldanud ja kohustas PPC Powerit tasuma 2011. aasta esimese poolaasta eest ettemaksu summas 300 000 eurot. PPC Power tasus ettemakse, kuid palus kogu selle summa tagastada seetõttu, et maks lubatud heitkoguse ühikutelt on vastuolus liidu õigusega. Teatavate maksukohustuslaste spetsiaalne maksubüroo jättis ta taotluse rahuldamata.

14 Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky (Slovaki Vabariigi maksuameti juhatus) jättis põhikohtuasja kaebaja poolt teatavate maksukohustuslaste spetsiaalse maksubüroo otsuse peale esitatud vaide rahuldamata. Teise otsusega määras teatavate maksukohustuslaste spetsiaalne maksubüroo PPC Powerile kohustuse tasuda 2011. aasta teise poolaasta eest maksu ettemaksena 300 000 eurot.

15 Põhikohtuasja kaebaja esitas seega kaks kaebust Krajský súd de Bratislavale (Bratislava maakonnakohus, Slovakkia), mis olid esiteks esitatud Slovaki Vabariigi maksuameti juhatuse otsuse peale, millega jäeti rahuldamata nõue tagastada 2011. aasta esimese poolaasta eest tasutud ettemaks, ja teiseks teatavate maksukohustuslaste spetsiaalse maksubüroo otsuse peale, millega määrati kindlaks 2011. aasta teise poolaasta eest tasutava maksu ettemaksu summa.

16 Neil asjaoludel otsustas Krajský súd v Bratislava (Bratislava maakonnakohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas direktiivi 2003/87 […] eesmärke ja põhimõtteid, see tähendab i) eesmärki vähendada heitkoguseid tänu tehnoloogia arengule (artikkel 1 ning põhjendused 2 ja 20), ii) eesmärki kaitsta majandusarengut ja siseturu terviklikkust ning konkurentsitingimusi (põhjendused 5 ja 7), iii) eesmärki tagada heitkoguste vähendamise rahanduslikult ja majanduslikult soodsad tingimused (artikkel 1), [õigus]kindluse põhimõtet artikli 3 punktis f määratletud käitajatele seoses sellega, et käitajatel on [direktiivi 2003/87] artikli 9 kohaselt õigus loota sellele, et siseriiklik lubatud heitkoguse ühikute eraldamise kava ei muutu vähemalt 18 kuu jooksul enne asjaomast perioodi (see tähendab ajavahemikul 2008–2012 alates hiljemalt 30. juunist 2006), iv) nõuet, et lubatud heitkoguse ühikud tuleb eraldada tasuta (artikkel 10), v) [direktiivi 2003/87] artikli 13 lõike 3 teises lõigus nimetatud isikute õigust sellele, et neile eraldatakse lubatud heitkoguse asendusühikud, mis neil olid ja mida liikmesriigid ei tunnistanud [direktiivi 2003/87] artikli 13 lõike 3 esimese lõigu kohaselt kehtetuks, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, millega kehtestatakse direktiivi artikli 3 punktis f määratletud käitajatele, kes on selle liikmesriigi maksuresidendid, kohustus tasuda erimaksu: i) mille õiguslik alus on asjaolu, et maksustatakse lubatud heitkoguse ühikute haldamist (kui neid ei kasutata ära ja need müüakse), võtmata arvesse, kas käitaja saab sellega eelise, ii) kui need lubatud heitkoguse ühikud eraldati nendele käitajatele siseriikliku eraldamiskava alusel, mille liikmesriik Euroopa Komisjonile ajavahemikuks 2008–2012 [direktiivi 2003/87] artikli 9 kohaselt esitas (see tähendab sellest kavast teatati [direktiivi 2003/87] artikli 9 lõike 1 järgi Euroopa Komisjonile ja liikmesriikidele ning Euroopa Komisjon ei lükanud seda [direktiivi 2003/87] artikli 9 lõike 3 alusel tagasi) ning milles on sätestatud vastavalt [direktiivi 2003/87] artiklile 10, et 1. jaanuaril 2008 algavaks viieaastaseks ajavahemikuks eraldatakse 100% lubatud heitkoguse ühikutest tasuta, iv) kui selle maksu määr moodustab 80% lubatud heitkoguse ühikutelt tasumisele kuuluva maksuga maksustatavast summast, mis määratakse kindlaks igal kalendrikuul üle antud (müüdud) lubatud heitkoguse ühikute korrutamisel üleandmise kuule eelneva kalendrikuu lubatud heitkoguse ühikute keskmise turuhinnaga saadud korrutiste ja kasutamata jäetud lubatud heitkoguse ühikute korrutamisel vastava kalendriaasta lubatud heitkoguse ühikute keskmise turuhinnaga saadud korrutise summana, v) kui keskmised turuhinnad arvutatakse börsil päeva jooksul tehtud viimase tehingu hindade lihtsa aritmeetilise keskmisena (see tähendab maks ei sõltu hinnast, millega lubatud heitkoguse ühikud tegelikult müüdi)?“

Eelotsuse küsimuse analüüs

17 Oma küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas direktiivi 2003/87 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu on kõne all käesolevas põhikohtuasjas ja millega maksustatakse 80% määraga niisuguste tasuta eraldatud kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse ühikute väärtus, mida kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse ühikutega kauplemise süsteemi kuuluvad ettevõtjad on müünud või mis on jäetud kasutamata.

18 Nagu nähtub direktiivi 2003/87 artikli 1 sõnastusest, luuakse selle direktiiviga ühenduses kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse ühikutega kauplemise süsteem, mille eesmärk on vähendada tulemuslikult ja majanduslikult tõhusalt heitkoguseid.

19 Pealegi eraldavad direktiivi 2003/87 artikli 10 kohaselt liikmesriigid 1. jaanuaril 2008 algavaks viieaastaseks ajavahemikuks vähemalt 90% lubatud heitkoguse ühikutest tasuta.

20 Kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse ühikute tasuta eraldamine on üleminekumeede, mille eesmärk on vältida ettevõtjate konkurentsivõime kaotust lubatud heitkoguse ühikutega kauplemise süsteemi kehtestamise tõttu (vt selle kohta 17. oktoobri 2013. aasta kohtuotsus Iberdrola jt, C-566/11, C-567/11, C-580/11, C-591/11, C-620/11 ja C-640/11, EU:C:2013:660, punkt 45).

21 Kindel on, et ükski direktiivi 2003/87 säte ei piira sõnaselgelt liikmesriikide õigust kehtestada meetmeid, mis võivad mõjutada lubatud heitkoguse ühikute kasutamise majanduslikke tagajärgi (vt selle kohta 17. oktoobri 2013. aasta kohtuotsus Iberdrola jt, C-566/11, C-567/11, C-580/11, C-591/11, C-620/11 ja C-640/11, EU:C:2013:660, punkt 28, ning 26. veebruari 2015. aasta kohtuotsus ŠKO-Energo, C-43/14, EU:C:2015:120, punkt 19).

22 Euroopa Kohus on asunud ka seisukohale, et liikmesriigid võivad põhimõtteliselt reguleerida, mil viisil suunatakse tootjatele tasuta eraldatud lubatud heitkoguse ühikute väärtus edasi tarbijatele (17. oktoobri 2013. aasta kohtuotsus Iberdrola jt, C-566/11, C-567/11, C-580/11, C-591/11, C-620/11 ja C-640/11, EU:C:2013:660, punkt 29, ning 26. veebruari 2015. aasta kohtuotsus ŠKO-Energo, C-43/14, EU:C:2015:120, punkt 20).

23 Selliste meetmete vastuvõtmine ei tohiks siiski kahjustada direktiivi 2003/87 eesmärke (17. oktoobri 2013. aasta kohtuotsus Iberdrola jt, C-566/11, C-567/11, C-580/11, C-591/11, C-620/11 ja C-640/11, EU:C:2013:660, punkt 30, ning 26. veebruari 2015. aasta kohtuotsus ŠKO-Energo, C-43/14, EU:C:2015:120, punkt 21).

24 Siinkohal tuleb rõhutada, et saavutamaks direktiiviga 2003/87 taotletavat eesmärki vähendada tulemuslikult ja majanduslikult tõhusalt kasvuhoonegaaside heitkoguseid, on direktiivis lähtutud lubatud heitkoguse ühikute majanduslikust väärtusest, et ajendada ettevõtjaid heitkoguseid vähendama; ühtlasi on direktiiviga loodud lubatud heitkoguse ühikutega kauplemise süsteem. Ettevõtjad võivad niisiis neile eraldatud lubatud heitkoguse ühikuid kasutada või müüa need maha, olenevalt nende turuväärtusest ja kasumist, mida ettevõtjad võivad neist sel moel saada (vt selle kohta 17. oktoobri 2013. aasta kohtuotsus Iberdrola jt, C-566/11, C-567/11, C-580/11, C-591/11, C-620/11 ja C-640/11, EU:C:2013:660, punktid 47, 49 ja 55).

25 Seega on kõnealuse süsteemi nõuetekohaseks toimimiseks vaja, et liikmesriigi maks nende lubatud heitkoguse ühikute majanduslikult väärtuselt ei nõrgendaks kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise ajendit nii, et kõrvaldab selle täielikult (vt selle kohta 17. oktoobri 2013. aasta kohtuotsus Iberdrola jt, C-566/11, C-567/11, C-580/11, C-591/11, C-620/11 ja C-640/11, EU:C:2013:660, punkt 58).

26 Käesoleval juhul nähtub Euroopa Kohtule esitatud materjalidest, et põhikohtuasjas kõnealuse Slovaki maks tasuta eraldatud lubatud heitkoguse ühikutelt, mida ei ole kasutatud või mis on müüdud, on kuni 80% määraga.

27 Muutes lubatud heitkoguse ühikud majanduslikust aspektist sisuliselt täiesti väärtusetuteks, toob kõnealune maks kaasa lubatud heitkoguse ühikutega kauplemise süsteemi aluseks olevate stiimulite vähendamise või olematuks muutmise ja seega kaotab ära stiimulid, mille eesmärk oli edendada kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamist. Kuna ettevõtjad on jäetud sel moel ilma 80% lubatud

heitkoguse ühikute väärtusest, kaotavad nad sisuliselt kõik põhjused heitkoguste vähendamismeetmetesse investeerimiseks, mis võimaldas neil saada kasu kasutamata lubatud heitkoguse ühikute müügist.

28 Niisiis tuleb asuda seisukohale, et sellise maksu tagajärg on direktiivi 2003/87 artiklis 10 ette nähtud lubatud heitkoguse ühikute tasuta eraldamise põhimõtte neutraliseerimine ja selle direktiiviga taotletavate eesmärkide kahjustamine.

29 Seega tuleb esitatud küsimusele vastata, et direktiivi 2003/87 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu on kõne all käesolevas põhikohtuasjas ja millega maksustatakse 80% määraga niisuguste tasuta eraldatud kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse ühikute väärtus, mida kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse ühikutega kauplemise süsteemi kuuluvad ettevõtjad on müünud või mis on jäetud kasutamata.

Kohtukulud

30 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kuues koda) otsustab:

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse ühikutega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ, tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu on kõne all käesolevas põhikohtuasjas ja millega maksustatakse 80% määraga niisuguste tasuta eraldatud kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse ühikute väärtus, mida kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse ühikutega kauplemise süsteemi kuuluvad ettevõtjad on müünud või mis on jäetud kasutamata.

Allkirjad